സ്വാശ്രയ കലാജാഥ

(നാടകങ്ങൾ, ഗാനങ്ങൾ, സംഗീതശിൽപങ്ങൾ)

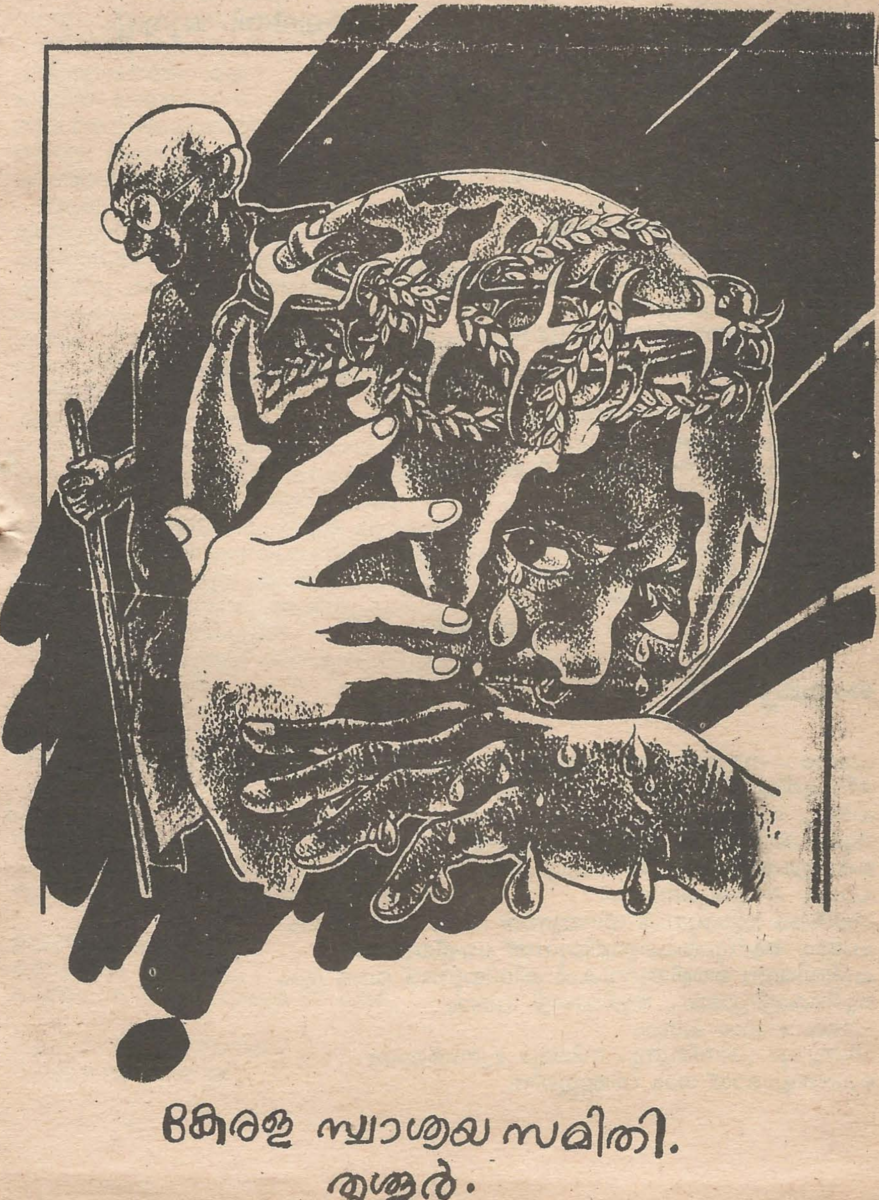

കേരള സ്വാശ്രയ സമിതി.

തൃശ്ശൂർ.

സ്വാശ്രയ ഗാനം

ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്

സ്വാശ്രയമെന്നത് സ്വാതന്ത്ര്യം!
ആശ്രിതരല്ലാ നാമാർക്കും!
സ്വാശ്രയ ബോധ വിഭാതത്തിന് തിരു-
വാഴ്ത്തു പാടുക നാം!
(സ്വാശ്രയ.....)
സസ്യജന്തു മനുഷ്യ പ്രകൃതികൾ
സമന്വയിച്ചൊരു സംഗീതം
പാരസ്പര്യ മനോഹരമാമൊരു
ധീര നൂതന സംഗീതം
നമ്മുടെ കുറുകുഴൽ, കുടവും, കിണ്ണവു-
മൊന്നിച്ചിവിടെ പാടട്ടെ!
നമ്മുടെയോരോ നിശ്വാസവുമതി-
നെന്നും ശ്രുതിയാവട്ടെ!
(സ്വാശ്രയ.....)
ആശ്രിതവത്സലരെന്ന് നടിക്കും
ചൂഷകരേ-യകലെ, യകലെ
കടവായ്പകൾ തൻ കണ്ണികൾ കൈകളി-
ലടിമച്ചങ്ങലയായ് മുറുകും
നമ്മുടെയക്ഷയ പാത്രമിതിന്ത്യ!-
നമ്മളതിൻ നിറവാകട്ടെ!
നമ്മുടെ മണ്ണിൻ കരുത്തുമഴകും
നന്മയുമാവുക നമ്മൾ!
(സ്വാശ്രയ.....)

ഐക്യഗാഥ

പാടാം - നമുക്കൊത്തു പാടാം
കീറിപ്പറിയുമീ ഭാരതത്തിൻ പേരിൽ
പാടാം, നമുക്കൊത്തു പാടാം, പാടാം
കുത്തിക്കുടൽമാല കീറുമീയിന്ത്യതൻ
മക്കളെയോർത്തു നാമൊത്തുപാടാം
പാടാം, മനുഷ്യമനസ്സിൽ
സംഗീതം നുരയുന്നത് നിറയുന്നത് വരെ നാം പാടാം...
പാടാം, ആസുരതകളൊഴിയുന്നത് തെളിയുന്നത്
കനിവിൻെറ തെളിയുറവകൾ കിനിയുന്നത് വരെ നാം
തുടികൊട്ടിപ്പാടാം... തുടികൊട്ടി പാടാം
പാടാം പാടാം പാടാം
ഹിന്ദുവും ക്രിസ്ത്യനും സിക്കും മുസൽമാനു-
മെന്തെല്ലാമായ് നാം ശിരസ്സുകീറി

ഹിന്ദി, തെലുങ്ക്, തമിൾ, കന്നട, പിന്നെ-
യെന്തിനെല്ലാം വേണ്ടി നെഞ്ചു കീറി
ചിന്തുന്നതെന്തിളം ചോര
സ്വന്തം ഉടപ്പിറന്നോൻെറ ചോര
പണിയെടുക്കുന്നോൻെറ
പശിയടങ്ങാത്തോൻെറ
പുതിയ കാലത്തിൻെറ
സ്വപ്നസംഘാതങ്ങളവയുടെ ചങ്കറ്റുവീണ ചോര...
അംഗം, കലിംഗം, പാടലീപുത്രം,
വംഗദേശത്തിൻ മലഞ്ചെരിവും
പഞ്ചാബു, മാസ്സാമു, മുത്തരാഖണ്ഡവും
ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലും രക്തഗന്ധം
മേഘാലയത്തിൽ, മിസോറാം, മണിപ്പൂരിൽ
ഏതാണു ശാന്തം? നിതാന്തഭദ്രം?
രണ്ടായിരം നാഴികയ്ക്കപ്പുറം ദീഗോ-
ഗാർഷ്യയിൽ, ലാഹോറിൽ, ശ്രീലങ്കയിൽ
എന്തിനിന്നിന്ത്യയ്ക്കു ചുറ്റും, ഉറങ്ങാതെ തഞ്ചംപാർക്കും
ചതിക്കണ്ണുകൾ
കഴുകൻെറ നഖമുനകൾ, കൊക്കുകൾ, കണ്ണിൽനി-
ന്നൊഴിയാത്ത വഴിയുന്ന രക്തദാഹം
കഴുകൻെറ കയ്യാളുകൾ, പലവേഷങ്ങൾ
പലജാതികൾ, പല മതഭ്രാന്തുകൾ
അവയുടെ കുടിലമോഹങ്ങൾ ചുരത്തുന്ന
വിഷമാണിതൊഴുകുന്നതെങ്ങുമെങ്ങും
അതു തുടച്ചെറിയുവാൻ, സ്നേഹനറുംതേ-
നൊഴുകിപ്പരക്കുവാൻ, അതിനു പാടാം...
പാടാം, മനുഷ്യമനസ്സിൽ
സംഗീതം നുരയുന്നത് നിറയുന്നത് വരെ നാം പാടാം

*

നാളെയാവുകിൽ ഏറെ വൈകിടും

ഹിമജടയിലർക്കൻെറ
ചിരിയേറ്റുവാങ്ങുന്നൊ-
രുത്തുംഗ ശീർഷയാണെൻെറ നാട്.

ഇരുസാഗരങ്ങളുടെ
തോളിലും കൈവച്ചു
പുണരുന്ന പുണ്യനാടെൻെറ നാട്.

കാൽക്കലൊരു സാഗരം
വർണരേണുക്കളാൽ

കാൽത്തളകളണിയിപ്പതെൻെറ നാട്.

ഗംഗയായ്, യമുനയായ്
കാവേരിയായെൻെറ
നെഞ്ചിലൂടൊഴുകുന്നു ജന്മനാട്.

ഇത് മൊഹഞ്ചൊദാരോ
ഇവിടെ ഹാരപ്പ-യിതു
ഗതകാല സംസ്ക്കാരമുദ്രപത്രം.

ഇവിടെയാണായിര-
ത്താണ്ടുകൾക്കപ്പുറം
നഗരവും ഭരണവും പിച്ചവച്ചു.

ഇവിടെയാണറിവിൻെറ
ഉലയൂതി നിന്നിട്ടു
മായുധം പണിയാത്ത പൂർവികന്മാർ.

ഇവിടെയി മണ്ണിൽ
മിടിപ്പിന്നു ചെവിചേർത്ത്
സർവം മറക്കുമ്പോഴാത്മശാന്തി...
ആത്മശാന്തി...

എവിടെ നമ്മളുടെ അമ്മയാം ഭാരതം?
എവിടെ നന്മയുടെ ഗംഗയാം ഭാരതം?
എവിടെ സർവമതസംഗയാം ഭാരതം?
എങ്ങുപോയ്മറഞ്ഞമൃത പ്രവാഹങ്ങൾ...?

കുതിരക്കുളമ്പടികൾ
കേൾക്കുന്ന പടനിലം
ചുരമാന്തിയുണരുന്നിതാര്യാവർത്തം

ചത്തവർ കൊന്നവർ
വെട്ടിപ്പിടിച്ചവർ
എത്രയോ രാജാക്കളിവിടെ വാണു...

ആകാശത്തിന്നതിരുകൾ തെരയാൻ
ആര്യഭടൻ തൊട്ടനവധിപേർ

താരപഥങ്ങളും സൂര്യവേഗങ്ങളും
താഴെയീ മണ്ണിൻെറ താളവും കണ്ടവർ
പൂർണവും ശൂന്യവും വേദാന്തസാരവും
ഗണിതമായ് നൽകിയോർ ഭാസ്കരന്മാർ.

കാട്ടുവേരിൽ നിന്നുമമൃതു കണ്ടറിയാൻ
വിഷം തിന്നൊടുങ്ങിയ ജന്മമെത്ര...?
സുശ്രുതൻ, ജീവകൻ, വാഗ്ഭടൻ, ചരകനും
വിശ്രുത ഭിഷഗ്വരർ എത്രയെത്ര...?

കണ്ണിലൊരെണ്ണവിളക്കും തെളിയി-
ച്ചുണ്ണികളായുരുവിട്ടു പഠിക്കാൻ
നളന്ദയിലുമത്തക്ഷശിലയിലും
അരിയിൽ വരച്ചു ലോകമൊരിക്കൽ.

ഇതു ദിവാനി ഖാസ്
അക്ബറിൻ സദസ്സ്
ഇവിടെനിന്നുമുയരുന്നു
സർവമതമൈത്രിയുടെ മഹാഭൈരവീ...

ചത്തവർ കൊന്നവർ
വെട്ടിപ്പിടിച്ചവർ
എത്രയോ രാജാക്കളിവിടെ വാണു
ഇന്ത്യയുടെ നെഞ്ചിലൊരു
പ്രണയ കാവ്യം...
ഇത്... താജ്മഹൽ...
ഇന്ത്യയുടെ നെഞ്ചിലൊരു
പ്രണയ കാവ്യം...

വൃന്ദാവനത്തിൻെറ
പ്രണയ ചാപല്യങ്ങൾ
ഇവിടെ വച്ചോളങ്ങളോർത്തിരിക്കാം
ഇന്ത്യയുടെ നെഞ്ചിലൊരു പ്രണയ കാവ്യം...

എവിടെ നമ്മളുടെ അമ്മയാം ഭാരതം?
എവിടെ നന്മയുടെ ഗംഗയാം ഭാരതം?
എവിടെ സർവമതസംഗയാം ഭാരതം?
എങ്ങുപോയ് മറഞ്ഞമൃത പ്രവാഹങ്ങൾ?

കടലുകടന്നുവരുന്നവരൊടുവിൽ
തിരയായ് തീരത്തണയുന്നു
കരളിലൊതുക്കിയ കാപട്യങ്ങൾ
തിരയായ് നിന്നു ചിരിക്കുന്നു.

നമ്മളിക്കവാടങ്ങൾ
മലർക്കെത്തുറന്നിട്ടോർ
'അതിഥിദേവോ'യെന്നു
മനസ്സിൽ കുറച്ചിട്ടോർ.
മണ്ണിൽ വിളയുന്ന ചുക്കിനും മുളകിനും
വിലകൊടുക്കുവാൻ മത്സരിക്കുന്നവർ

മന്നവന്മാർക്കു വിലപേശിയൊടുവിലി-
പ്പുണ്യ ഭൂമിയെത്തടവിൽ പിടിയ്ക്കുന്നു.

ഒരുനാൾ പിന്നെയറിഞ്ഞു നമ്മുടെ
രത്നകിരീടമൊരാഭരണം
പലനാൾ കൂടിയൊരിക്കലറിഞ്ഞു
കാലിൽത്തടയുവതടിമത്തം
ഒരു നാൾ വീണ്ടുമറിഞ്ഞൂ, ലോക-
ത്തൊരു രാജാവേ ശേഷിപ്പൂ
ഉദയാസ്തമയമറിഞ്ഞിടാത്തൊരു
സാമ്രാജ്യത്തിൻ രാജാവ്.

അയ്യയ്യോ... വയ്യ! വയ്യ!
കാലിലിച്ചങ്ങല വയ്യ! വയ്യ!
അയ്യയ്യോ... വയ്യ! വയ്യ!
കഴുതയെപ്പേറുവാൻ വയ്യ! വയ്യ!
പെറ്റ നാടു വിളിച്ചു കരയുമ്പം
പെട്ടെന്നെണീക്കാതെ വയ്യ! വയ്യ!

കെട്ടടങ്ങാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യദാഹമായ്
കടലിരമ്പുന്നു കടലാർത്തിരമ്പുന്നു
കടൽകടഞ്ഞുനാം നേടുന്നു തിലകനെ
ഗാന്ധിയെ, ഭഗത്സിംഗിനെ, ബോസിനെ.
കടലിൽനിന്നു ലാഹോർ, ദണ്ഡി, മീററ്റ്,
കടലിൽ നിന്നുമൊരുവയലാർ, തെലുങ്കാന
പിന്നെയെണ്ണിയാൽത്തീരാത്ത പേരുകളിൽ
എത്രയെത്രപേർ അറിയപ്പെടാത്തവർ
കെട്ടടങ്ങാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യദാഹമായ്
കടലിരമ്പുന്നു കടലാർത്തിരുമ്പുന്നു.

ഒടുക്കം നിറകൊണ്ടൊരു
പാതിരായ്ക്കല്ലോ...
പതുക്കെപരദേശി കെട്ടുകെട്ടുന്നു.

ഇവിടെയൊരു മുറിവി-
തായിരം നെഞ്ചുകൾ
കീറിയൊഴുകുന്നു രുധിരപ്രവാഹമായ്
ഇപ്പുറം കരുവാളിച്ചുനിൽക്കുന്ന
നോവിലാണിന്ത്യ-
യപ്പുറം പാക്കിസ്ഥാൻ

(വൈഷ്ണവജനനി...)

ഒരു പിടിയുപ്പിനാൽ
തൊട്ടുണർത്തി ഗാന്ധി

ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാഭിമാനം
ഓമൽക്കിനാക്കളിൽ
നൂലിട്ടു കോർത്തെടു-
ത്തിന്ത്യയുടെ സ്വാശ്രയത്വം

ഒടുവിലിടനെഞ്ചിലൊരു
കൂരമ്പുകൊള്ളുന്നാ
മണ്ണിനെപ്പുൽകിടന്നു...
ആദ്യമൊരു ഗോഡ്സെ
പിന്നെയോ പിൻമുറക്കാർ
കൊല്ലുന്നു അരുമയാം സ്വപ്നങ്ങളെ...
(രഘുപതിരാഘവ...)

ഇന്നൊരു നേരിൻ തെളിമുഖമായ് നാം
അറിയുന്നിന്ത്യയൊരിരുൾമുറിയിൽ
തിരികെപിൻവഴി നൂണ്ടു കടന്നൊരു പരദേശിപ്പട വാഴുന്നു.

നമ്മളൊപ്പം കളി വീടുവച്ചതും
മണ്ണു ചോറാക്കി വച്ചുണ്ടുവാണതും
കൂട്ടുകൂടിപ്പിണങ്ങിയിണങ്ങി നാം
കൂട്ടുകാർ തമ്മിൽ താങ്ങായിരുന്നതും
ഹിന്ദുവെന്നും മുസൽമാനുമെന്നുള്ള
ചിന്തയില്ലാതെ ജീവിച്ചുപോന്നതും
എത്രവേഗം മറക്കുന്നു മുജ്ജന്മ
ശത്രുവായ് നാം പരസ്പരം കൊല്ലുന്നു
അമ്പലത്തിനും പള്ളിക്കുമടിയിലെ
നൊമ്പരങ്ങളായ് ചത്തു തീരുന്നു നാം

നിങ്ങൾ ഹിന്ദു, ഞാൻ മുസ്ലിം-
ഇവൻ സിക്ക്
ഞങ്ങൾ കാശ്മീരി ഞങ്ങൾ പഞ്ചാബികൾ
നെഞ്ചിലുണ്ടൊരു മുറിപ്പാടുണങ്ങാതെ
മണ്ണിലുണ്ടൊരു മുറിപ്പാടുണങ്ങാതെ
ചോരവാർന്നു നാം തെരുവിൽ വീഴുമ്പൊഴും
പഴയ പരദേശി ഊറിച്ചിരിക്കുന്നു

എവിടെ നമ്മളുടെ അമ്മയാം ഭാരതം?
എവിടെ നന്മയുടെ ഗംഗയാം ഭാരതം?
എവിടെ സർവമത സംഗയാം ഭാരതം?
എങ്ങുപോയ് മറഞ്ഞമൃത പ്രവാഹങ്ങൾ?

എണ്ണവറ്റിയൊരു പാട്ടവിളക്കിൻെറ
നെഞ്ചിൽ നിന്നുമിച്ചോദ്യം പുകയുന്നു

ഇവിടെയിക്കൊടും പട്ടിണിതിന്നു നാം
തറയിൽ വീണു കിടപ്പതോ സ്വാതന്ത്ര്യം?

തെരുവിൽ നിന്നുമൊരു
പീടികത്തിണ്ണയുടെ
മറവിൽ നിന്നുമിച്ചോദ്യം കലമ്പുന്നു
ഉപ്പുവാറ്റി നാം അടികൊണ്ടു വീണതും
ചത്തതും നമ്മൾ ചത്തു ജീവിച്ചതും
മക്കളെക്കൊന്നു ബലികൊടുത്തതുമൊക്കെ
ഇത്തണുപ്പിൽ വിശന്നിരിക്കാനോ?

മടിക്കുത്തിൻ ഞൊറികൾ വാരി-
യിരന്നു കേഴും പെറ്റ നാടേ...
തോറ്റുപോയൊരു ചൂതിൽ വീണ്ടും
ഈടുവച്ചോ തമ്പുരാക്കൾ

ഈ ഹിമാലയം പണയം കടത്തിന്
ഈ മഹാനദികൾ പണയം കടത്തിന്
ഹരിത സമതലം പണയം കടത്തിന്
ആർഷപുണ്യങ്ങൾ പണയം കടത്തിന്
വേദ വേദാന്ത ശാസ്ത്ര സൗഭാഗ്യങ്ങൾ
ഇപ്പഴങ്കഥകൾ പണയം കടത്തിന്
ഇക്കരച്ചിലും ചിരിയും വിഷാദവും
പ്രണയമുകുളവും പണയം കടത്തിന്

നൂറുവിശ്വാസ ധാര ചൂടുമ്പൊഴും
ഒരു മനസ്സായ്
തുടിക്കുന്ന ഭാരതം
ഒരു മഹാമേരുവിൽ നിന്നുമുറയുന്നു
ഒരു മഹാസാഗരത്തിലേക്കൊഴുകുന്നു.

പഴയകാലത്തികവിൽ നിന്നും
പുതിയ നാടുണര്...
പഴയ തിന്മകൾ തീണ്ടിടാത്തൊരു
പുതിയ നാടുണര്...
വേട്ടയാടും കഴുകനെതിരായ്
ഒത്തുചേർന്നുണര്...
നാട്ടുകൂട്ടപ്പെരുമ പാടും
പുതിയ നാടുണര്...

പറകൊട്ടിപ്പാടിയുണരുക
തുയിലുണർത്തുക നാം

പടയൊരുക്കുക നാളെയാവുകി-
ലേറെവൈകിടും.

(എം.എം. സചീന്ദ്രൻ)

*

സംഘനൃത്തം

പനങ്ങാട് തങ്കപ്പൻ പിള്ള

താതനന്തനം തനതനന്തനം താനിനം തന്നാരോ തെയ്യംതാരാ
സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചിട്ട് കൊല്ലങ്ങളേറെയായോടാ - എന്നിട്ടും
സ്വാശ്രയത്ത സുഖസമൃദ്ധിയിൽ ശ്വാസം വിട്ടോടാ- തെയ്യം താര
ഗാന്ധി നെഹ്റു നെയ്ത ഭാവന എങ്ങുപോയെടാ - ഇവിടെ
നാമെല്ലാം പണയത്തിൽ വൈദേശിക്കായി വന്നോടാ - തെയ്യം താര
ഇവിടെ വേണ്ടതിന്നിവിടുള്ളാളുകൾ ഇവിടുണ്ടാക്കുണോടാ - പകരം
അപരനുണ്ടാക്കി തരുവാൻ വാ പൊളിച്ചിവിടിരിപ്പല്ലേടാ - തെയ്യം താര
ഇറക്കുമതിക്ക് വിലക്കിടാതിന്ന് ഭരിക്കുന്നില്ലേടാ - നമ്മളെ
ഇറക്കും വൈദേശി ഭരിക്കും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോടാ -
തെയ്യം താര
ദരിദ്ര വർഗത്തിന്നിവിടെ വല്ലതും ഇറക്കുന്നുണ്ടോടാ - ധനികർക്ക്
സുഖിക്കാനാഡംബരത്തിനുള്ളെന്ത്രങ്ങൾ വരുത്തുന്നില്ലേടാ -
തെയ്യം താര

കൃഷിയും കൈത്തൊഴിൽ വ്യവസായ
നിയന്ത്രണങ്ങളാർക്കാടാ - നമ്മുടെ
വിഭവങ്ങൾ ലോകവിപണിയിലിന്ന്
വിജയിക്കുന്നോടാ - തെയ്യം താര
കടക്കെണിയുടെ കുടുക്കിൽ നാമിന്ന്
കിടക്കുവല്ലേടാ - ദാരിദ്ര്യ
വരയ്ക്കു താഴത്തെ പുഴുക്കളീവക
ധരിക്കുന്നുണ്ടോടാ - തെയ്യം താര
താതനന്തനം തന തന തന്തനം -
താതിനം തന്നാരോ
തെയ്യം താര-
താതനന്തനം തനത തന്തനം -
താതിനം തന്നാരോ
തെയ്യം താര-

*

ഈ തീ അണയ്ക്കുക

കെ. ഭാസ്കരൻ

(നാട്ടിൻ പുറത്തൊരു ചായക്കട. പുറത്ത് ഇട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് ബഞ്ചുകൾ. കടക്കാരൻ രാമൻനായർ ജോലികളിൽ മുഴുകിനിൽക്കുന്നു ഒരു ബഞ്ചിൽ ചായ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരു ന്ന മുഹമ്മദ് ചായ കുടി കഴിഞ്ഞെണീറ്റു. മടിയിൽ നിന്ന് പൈസയെ ടുത്തു.)

മുഹമ്മദ് : രാമന്നായരേ, ദാ പൈസ

(രാമൻനായർ വന്നു. പൈസാ വാങ്ങിനോക്കി)

രാമൻ : ഇതെന്താ എൺപതു പൈസ. ചായയ്ക്ക് ഒരുറുപ്യാണ്.

മുഹമ്മദ് : ഒരുറുപ്യോ? ദെന്താ, ദിവസീം ദിവസീം വെലകൂടട്വാ? രണ്ടീസം മുമ്പേ എൺപതുപൈസല്യേ ഉണ്ടാർന്നുള്ളൂ.

രാമൻ : ഞാനെന്താ ചെയ്ക? തേയിലയ്ക്കും പാലിനും പഞ്ചാരയ്ക്കും വെലകൂട്യാ ചായയ്ക്ക് വെല കൂട്ടാതെ ഞാനെങ്ങനാ കച്ചോടം ചെയ്ക?

മുഹമ്മദ് : (ഇരുപതുപൈസാ കൂടി എടുത്തുകൊടുത്തുകൊണ്ട്) വെലകൂടുന്നേനൊപ്പം വരുമാനം കൂടുന്നില്ലല്ലോ രാമന്നായരേ.

(മുഹമ്മദ് പുറത്തേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കുറുപ്പു വരുന്നു. കൈയിൽ ഒരു പാൽപ്പാത്രം)

കുറുപ്പ് : എങ്ങോട്ടാ മുഹമ്മദേ രാവിലേ?

മുഹമ്മദ് : (തിരികെ കുറുപ്പിൻെറ അടുത്തേക്ക് നടന്ന്) ഞാനാ വളം ഡിപ്പോ തുറന്നിട്ടൊണ്ടോന്ന് നോക്കാനിറങ്ങ്യതാ കുറുപ്പേട്ടാ.

കുറുപ്പ് : മൂന്നാലുദിവസം അവന്മാരുടെയൊക്കെ മുടിഞ്ഞ ബന്തല്ലാരുന്നോ! ങാ, നോക്കീട്ടു വാ.

(മുഹമ്മദ് പുറത്തേക്ക് പോകുന്നതിനിടെ)

കുറുപ്പ് : അക്കരേന്ന് തൻെറ മോൻെറ കത്തൊക്കെ വരുന്നൊണ്ടോ?

മുഹമ്മദ് : കഴിഞ്ഞയാഴ്ചേല്. ഒരു കത്തൊണ്ടായിരുന്നു.

കുറുപ്പ് : പൈസായോ?

മുഹമ്മദ് : യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ്, പോയേപ്പിന്നെ വല്യ വലിവാ.

കുറുപ്പ് : ഒരു യുദ്ധം ഒണ്ടാക്കിവെച്ച നാശങ്ങളെന്തൊക്കയാ ങാ, ചെല്ല്.

(മുഹമ്മദ് പോകുന്നു. രാമൻനായർ കുറുപ്പിൻെറ അടുത്തെത്തി പാൽപ്പാത്രം വാങ്ങുന്നു.)

കുറുപ്പ് : (തമാശമട്ടിൽ) ഇന്ന് തനിക്ക് ബന്തൊന്നുമില്ലേടോ നായരേ?

രാമൻ : മൂന്നാലുദിവസം അടച്ചിട്ടിരുന്നതു പോരായോ തനിക്ക്?

കുറുപ്പ് : അടച്ചാലും, അടച്ചില്ലേലും പാലിൻെറ കാശിങ്ങ് തന്നേക്കണം. വീട്ടിലത് തൈരാക്കി വെച്ചിട്ടൊണ്ട്.

രാമൻ : അത് താനും പെണ്ണുമ്പിള്ളേം പിള്ളേരും കൂടി പുളിശ്ശേരിയാക്കി കഴിച്ചോ.

(കുറുപ്പ് ചിരിക്കുന്നു. രാമൻനായർ പാത്രവുമായി അകത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ, മത്തായി കടന്നുവരുന്നു)

മത്തായി : ഒരു ചായ

രാമൻ : ഒരുമിനിറ്റിരിക്ക് മത്തായിച്ചാ, വെള്ളമൊന്നനന്നോട്ടെ.

(പോകുന്നു)

മത്തായി : എന്തൊക്കെയുണ്ട് കുറുപ്പുചേട്ടാ വിശേഷങ്ങൾ?

(ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കുന്നു)

കുറുപ്പ് : വിശേഷങ്ങളല്ലേ മത്തായിച്ചാ നാടുനീളെ. മനഃസമധാനത്തോടെ പുറത്തിറങ്ങി നടക്കണ്ടാന്നായി. അമ്പലോം, പള്ളീം, ബന്തും, ബഹളോം. കലികാലം തന്നെ.

(മുഹമ്മദ് തിരികെ വരുന്നു)

കുറുപ്പ് : എന്താ മുഹമ്മദേ, വളം ഡിപ്പോ തുറന്നില്ലേ?

മുഹമ്മദ് : തുറന്നിട്ടൊണ്ട്. പക്ഷേല് കൊണ്ടുപോയ പൈസാകൊണ്ട് വളം വാങ്ങാൻ തെകയ്കേല.

മത്തായി : വളത്തിനിപ്പം എന്താ വെലയാന്നാ മുഹമ്മദ് വിചാരിച്ചത്? കഴിഞ്ഞ കൃഷിയിറക്കിനു വാങ്ങ്യേതിൻെറ മൂന്നെരട്ടിയാ.

മുഹമ്മദ് : വെല കൂട്യേന്ന് വിചാരിച്ച് കൃഷിയിറക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റ്വോൻെറ മത്തായിച്ചാ.

കുറുപ്പ് : ഇങ്ങനെ പോയാ കൃഷിക്കാരൊക്കെ തെണ്ടിപ്പോവുകയേയുള്ളൂ. നമ്മളെയൊക്കെ മുടിക്കാൻ തന്നെയാ ഇവനൊക്കെ എറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്!

മത്തായി : വെല കുറയും വെല കുറയും എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്വാ ഞാൻ. എവിടെ കുറയാൻ. ദിവസിക്ക് ദിവസി കേറിക്കേറിപ്പോക്വാ മോളിലോട്ട്.

മുഹമ്മദ് : ഫാക്ടംഫോസിനു മൂന്നുരൂപാണ്ടാരുന്നത് ഇപ്പോ ഏഴരയായി. എന്നിട്ടും ആലുവായിലെ കമ്പനി പൂട്ടിത്രേ.

(രാമൻനായർ ഒരു ചായ കൊണ്ടു വന്നു മത്തായിക്ക് കൊടുക്കുന്നു.)

കുറുപ്പ് : എനിക്കും ഒരു ചായ (മുറ്റുള്ളോരാടായി) എൻെറ മോൻ പറയുന്നതു കേട്ടു കേന്ദ്രസർക്കാരിൻെറ പുതിയ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളാ ഇതിനൊക്കെ കാരണമെന്ന്. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മത്തായിച്ചാ. നമ്മുടെ നാട് എങ്ങോട്ടാ പോകുന്നത്?

മത്തായി : നാശത്തിലേക്ക് അല്ലതെങ്ങോട്ടാ? വെലക്കയറ്റോം തൊഴിലില്ലായ്മയും ഒരുവശത്ത്. നമ്മുടെ നാട് നശിക്യാ കുറുപ്പുചേട്ടാ.

മുഹമ്മദ് : പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യന്മാർക്ക് ജീവിക്കണ്ടാന്നായി. അല്ലാതെന്താ!

(രാമൻനായർ ചായകൊണ്ടു വന്ന് കുറുപ്പിനു കൊടുത്തു കൊണ്ട്)

രാമൻ : ഈ ഭരിക്കുന്നവർക്ക് എന്താ പണി?

മത്തായി : ഭരിക്കുക. അല്ലാതെന്താ പണി? കൈയിട്ടുവരുകോം തമ്മിത്തല്ലുകോം കമ്മീഷൻ വാങ്ങുകോം സ്വന്തക്കാർക്ക് കൊടുക്കുകോം.

കുറുപ്പ് : ഒള്ള കമ്പനികൾ പൂട്ടിക്കുകോം.

മത്തായി : അതുതന്നെ ഭരണം. ഇതൊക്കെയല്ലാതെ എന്നതാ ഭരി

ക്കുന്നോരുടെ പണി. കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു ദിവസമായിട്ട് ഈ രാജ്യത്ത് എന്തൊക്കെയാ നടന്നത്?

മുഹമ്മദ് : ഇബ്ടെ സർക്കാരെന്നൊരു സാധനമൊണ്ടോൻെറ മത്തായിച്ചാ? ഒണ്ടാര്ന്നെങ്കി ഞങ്ങടെ പള്ളി അവൻമാരു പൊളിക്ക്വാരുന്നോ? പള്ളി പൊളിയ്ക്കാതെ നോക്കുംന്ന് വാക്കു തന്നിരുന്നതാ സർക്കാർ.

മത്തായി : വളരെ കഷ്ടമായിപ്പോയി. പക്ഷേ സർക്കാർ വിചാരിച്ചോ അവൻമാരിങ്ങനെ പറ്റിക്കുംന്ന്.

മുഹമ്മദ് : ഇതൊക്കെ നോക്കാനല്ലേ സർക്കാര്? ഒരു വിഭാഗക്കാർക്ക് മാത്രം ജീവിച്ചാ മതിയോ നമ്മുടെ നാട്ടില്?

കുറുപ്പ് : എല്ലാരും കൂടി മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി ജീവിക്കാൻ അവൻമാരു സമ്മതിക്കുകകേലല്ലോ.

(രാമൻനായർ കൊണ്ടുകൊടുത്തപ്പാൽപ്പാത്രവുമായി കുറുപ്പു പോകുന്നു.)

മത്തായി : (എണീറ്റ്) നായരേ. പൈസാ വൈകിട്ടു തരാം.

(പുറത്തേക്ക് പോകാൻ തുടുങ്ങുമ്പോൾ റേഷൻകടയുടമ അബൂബക്കർ വരുന്നു കണ്ട് നിൽക്കുന്നു.)

മത്തായി : ഏയ്, മൊതലാളീ, ഇന്ന് തൻെറ കട തൊറക്കുന്നില്ലേ?

രാമൻ : ഇന്നു തൊറക്കാതിരുന്നാ, നാട്ടുകാരല്ലാംകുറ്റി അയാളെ തല്ലിക്കൊല്ലും. (വലതുവശത്തേക്ക് ചുണ്ടി) ദേ, നോക്കിക്കേ, രാവിലെ തന്നെ പത്തമ്പതാളുകളുണ്ട് ക്യൂവില്.

മുഹമ്മദ് : ക്യൂവില് നിൽക്കുന്നവർക്ക് ദാഹിക്കുമ്പം വെള്ളം കൊടുക്കാനേർപ്പാടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അബുബേക്കർ : ക്യൂവില് നിന്നിട്ടെന്താ കാര്യം? സാധനം വേണ്ടേ?

മുഹമ്മദ് : അതെന്തുപറ്റി ഇക്കാ, കടേല് സാധനം ഒന്നുമില്ലേ?

അബുബേക്കർ : സർക്കാരിൻെറ കൈയില് കാശുവേണ്ടേ, റേഷൻ വാങ്ങിത്തരാൻ?

രാമൻ : സർക്കാരിൻെറ കൈയിലെ കാശുകൊണ്ടാ റേഷൻ തരുന്നത്? അപ്പോ നിങ്ങള് നാട്ടുകാരുടെ കൈയീന്നു വാങ്ങിക്കുന്ന കാശൊക്കെ സർക്കാരിലടയ്ക്കുന്നില്ലേ മൊതലാളീ?

അബുബേക്കർ : (ബെഞ്ചിലിരുന്നു കൊണ്ട്) അതൊക്കെ കൃത്യമായിട്ടടയ്ക്കുന്നുണ്ട്. സർക്കാരതൊക്കെ എടുത്തു തിരിമറി നടത്തിയല്ലേ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നത്? എന്നിട്ടുതന്നെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ ട്രഷറി പുടുന്നെന്ന് പത്രത്തില് വായിക്കാറില്ലേ?

രാമൻ : റേഷൻ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ പോകുന്നെന്നോ പുതിയ കാർഡ് തരാൻ പോകുന്നെന്നോ ഒക്കെ കേക്കുന്നല്ലോ. ശരിയാണോ?

അബുബേക്കർ : ശരിയാണ്. തൻെറ കാർഡ് പോകും.

രാമൻ : എൻെറയോ, എന്താ കാര്യം?

അബുബേക്കർ : തിനക്ക് ആണ്ടിൽ ആറായിരംരുപയിൽ കുടുതൽ വരുമാനമില്ലേ? അങ്ങനെയുള്ളവർക്കിനി കാർഡില്ല.

മുഹമ്മദ് : അപ്പോ എൻെറ കാര്യമോ?

അബുബേക്കർ : നിൻെറ കാര്യവും പോക്കാ.

മത്തായി : (ആലോചിച്ച്) ആണ്ടിലാറായിരം രുപാ! അപ്പോ എൻെറ

കാർഡും പോകുമല്ലോ കർത്താവേ.

രാമൻ : റേഷൻകാർഡ് എടുത്തുകളയുന്നു. സബ്സിഡി വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നു. സാധനങ്ങളുടെ വില വാണം പോലെ കയറുന്നു. മുടിക്കും. ഇവൻമാരെല്ലാംകുടി മുടിക്കും.

(സുരേഷ് എന്ന യുവാവ് കെയിലൊരു പത്രവുമായി വരുന്നു)

രാമൻ : വാ സുരേഷേ, എന്തൊക്കെയുണ്ട് പത്രത്തില്?

സുരേഷ് : എല്ലാം മോശം വാർത്തകളാണമ്മാവാ. കൊള്ളകളുടെയും കൊലപാതകങ്ങളുടെയും വാർത്തകളാണീ പത്രത്തിലാകെ.

മുഹമ്മദ് : ആകെ എത്രപേര് മരിച്ചിട്ടൊണ്ട് സുരേഷേ?

സുരേഷ് : ഒന്നും പറയണ്ട മുഹമ്മദ്ക്കാ. ആകെ പത്തായിരത്തഞ്ഞുറു പേര് മരിച്ചിട്ടൊണ്ട്! ഇതിനകം ഗുജറാത്തിൽ 187, ആസ്സാമിൽ 65, ആന്ധ്രേല് 98, ബോംബേല് 214, യുപീലേ-

മത്തായി : ഇതൊക്കെ സർക്കാര് കണക്കല്ലേ. സത്യത്തില് ഇതിലുമെത്രയോ പേർ ചത്തിട്ടുണ്ടാവും.

അബുബേക്കർ : (അമർത്തിയ രോഷത്തോടെ) ഞങ്ങടെ ആൾക്കാരു ക്ഷമിച്ചിട്ടാണ്. അല്ലെങ്കിലിവിടെ ചോരപ്പുഴ തന്നെ ഒഴുകിയേനേ.

സുരേഷ് : ഞങ്ങടേം നിങ്ങടേം ആൾക്കാരെന്നൊന്നില്ല മൊതലാളീ. നമ്മുടെ ആളുകൾ. ഈ മണ്ണിലെ ആളുകൾ.

അബുബേക്കർ : എന്നിട്ടവമ്മാരു പറയുന്നത് ഇത് ഞങ്ങടെ മണ്ണല്ല എന്നല്ലേ? ഞങ്ങളിതെല്ലാം ഇട്ടെറിഞ്ഞിട്ട് പാകിസ്ഥാനിലേക്കോ സൗദിലേക്കോ പൊയ്ക്കോണംന്ന് പറഞ്ഞാല് ഞങ്ങൾക്ക് സഹിക്കാനൊക്കുമോ?

സുരേഷ് : വിവരമില്ലാത്തവർ അങ്ങനെ പലതും പറയും. അതുകേട്ട് മറ്റുള്ളവർ ക്ഷോഭിക്കാൻ തുടങ്ങിയാലോ?

രാമൻ : എന്നാലും പറയുന്നതിന് ഒരു മര്യാദയൊക്കെ വേണ്ടായോ സുരേഷേ. അപ്പോൾ ഈ മത്തായീം കൂട്ടരുമൊക്കെ വല്ല റോമിലേക്കോ അമേരിക്കയിലേക്കോ പോകണമെന്നാണോ?

മത്തായി : ങാ, പോകുംപോകും, തോമ്മാശ്ലീഹാ റോമിന്നും അമേരിക്കേന്നും ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നതല്ല ഞങ്ങടെ മുതുമുത്തപ്പൻമാരെ അവിരിവിടെത്തന്നെ ഒണ്ടാരുന്നതാ.

അബുബേക്കർ : അതും പറഞ്ഞിരിന്നോ. ഇന്ന് ഞങ്ങടെ മസ്ജിദ്. നാളെ നിങ്ങടെ പള്ളി. സൂക്ഷിച്ചോ.

സുരേഷ് : ഇത്തരം പ്രചരണങ്ങളൊഴിവാക്കണം മൊതലാളീ. നമുക്കു മറ്റെന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടിവിടെ, സംഘടിക്കാനും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, ദിവസംതോറും ദുസ്സഹമാകുന്ന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ, ദാരിദ്ര്യം, തൊഴിലില്ലായ്മ, വിലക്കയറ്റം.......

രാമൻ : അതൊന്നും അവൻമാർക്ക് പ്രശ്നമല്ലല്ലോ. ഒരമ്പലത്തിൻെറ പേരും പറഞ്ഞ് പാവപ്പെട്ട ജനത്തെ തമ്മിത്തല്ലിച്ച് മൊതലെടുക്കുകല്ലേ.

സുരേഷ് : ഇതിനെതിരെ നാമെല്ലാം ഒരുമിച്ച് നിൽക്കണം. സംഘടിക്കണം. മത്തായീം മുഹമ്മദും രാമന്നായരും ഒന്നിച്ചു നിന്നാൽ നമ്മുടെ മഹത്തായ മതേതരസംസ്ക്കാരം

അബുബേക്കർ : സംസ്ക്കാരത്തെ പ്പറ്റി പ്രസംഗമേയുള്ളു. ഞങ്ങടെ പള്ളി പൊളിച്ച് അവിടെ അമ്പലം പണിതില്ലേ?

(ഇതു കേട്ടുകൊണ്ട് വേലായുധൻ എന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ വരുന്നു).

വേലായുധൻ : അതിനവിടെ പണ്ട് അമ്പലമല്ലേടോ ഉണ്ടായിരുന്നത്? അമ്പലം പൊളിച്ചല്ലേ, പള്ളി പണിഞ്ഞത്?

അബുബേക്കർ : അവിടെ അമ്പലമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് ആരാ പറഞ്ഞത്?

വേലയുധൻ : അമ്പലമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് നിന്നെയൊക്കെബോധ്യപ്പെടുത്തണമോടാ?

അബുബേക്കർ : നിന്നെയൊക്കെയോ? മര്യാദയ്ക്ക് സംസാരിക്കണം.

വേലായുധൻ : മര്യാദയോ? പഠിപ്പിക്കാമെടാ നിന്നെയൊക്കെ മര്യാദ.

സുരേഷ് : (ഇടയ്ക്കുകയറി) നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കൊന്നും വേണ്ട. ചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ പല സംഭവങ്ങളും നടക്കും. തെറ്റും ശരിയും. നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞ് തെറ്റുകൾ തിരുത്താൻ ഒരുകൂട്ടർ ശ്രമിച്ചാൽ അതപകടങ്ങൾക്ക് വഴിയൊരുക്കും. അതാണിപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നത്.

വേലായുധൻ : തൻെറ ചരിത്രപാണ്ഡിത്യമൊന്നും വിളമ്പണ്ട. താനും തൻെറ ആൾക്കാരുമൊക്കെ ഇവൻമാരെ സപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടും ഞങ്ങൾ അമ്പലം പണിതതു കണ്ടില്ലേ?

സുരേഷ് : അതിനെച്ചൊല്ലിണ്ടായ കൊലപാതകങ്ങളുടെയും കൊള്ളിവെയ്പ്പുകളുടെയും ബലാത്സംഗങ്ങളുടെയും റിപ്പോർട്ടുകളാണു വേലയുധാ ഈ പത്രത്തിലാകെ. ഇതുകൊണ്ട് ആരെന്തു നേടി?

വേലയുധൻ : പലതും നേടി. ഇനീം ഞങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്യും.

അബുബേക്കർ : കേട്ടില്ലേടാ മഹമ്മദേ. ഇനീം നേടുമെന്ന്! നേടും! ഒരു വട്ടം ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു. ഇനി കാണാം.

വേലായുധൻ : കാണാനൊന്നുമില്ല. ഇപ്പോൾ ഒന്നേ പൊളിച്ചുള്ളു. ഇനി ഒന്നൊന്നായി ഞങ്ങൾ പലതും പൊളിക്കും.

സുരേഷ് : വേണ്ട വേലായുധാ. അതൊക്കെ ആവർത്തിക്കണ്ട. ഇനീം ഈ നാടിന് അതൊക്കെ താങ്ങാനുള്ള ശേഷിയില്ല.

വേലായുധൻ : താങ്ങാനാവാത്തത് ഇവൻമാരെയാണ്. പെറ്റുപെരുകുകയല്ലേ?

അബുബേക്കർ : (ചാടിയെണീറ്റ്) എന്താടാ പറഞ്ഞത്?

(മറ്റുള്ളവർ പരിഭ്രമത്തോടെ എണീക്കുന്നു. സുരേഷ് അബുബേക്കറെ പിടിച്ചു.)

സുരേഷ് : വേണ്ട മൊതലാളീ. ഈങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞ് പ്രകോപനമുണ്ടാകരുത് വേലായുധാ.

വേലായുധൻ : പറയുമെടാ. ഇവൻമാരെന്തു ചെയ്യുമെന്ന് കാണട്ടെ.

രാമൻ : എല്ലാരുംകുടി ഇവിടെ ക്കെടന്ന് ബഹളമുണ്ടാക്കരുത്. മനുഷ്യനൊരു സ്വസ്ഥതേം തരികേലല്ലോ ഭഗവാനേ. എൻെറ വയറ്റിപ്പെഴപ്പാ ഇത്. മുന്നാലുദിവസത്തിനുശേഷം ഇന്നു കടയൊന്ന് തുറന്നതേയുള്ളു.

(കുറുപ്പ് പുറത്തുനിന്നും സം

ഭ്രമത്തോടെ ഓടിവരുന്നു.)
കുറുപ്പ് : രാമന്നായാരേ, അവരു കൃഷ്ണൻനായരെ കൊന്നു. (വേലയുധനെ കണ്ട് അവൻെറ അടുത്തേക്കോടി) വേലായുധാ, നിങ്ങടെ കൃഷ്ണൻനായരെ കൊന്നു.
വേലായുധൻ : ആര്, ആരാ കൊന്നത്?
കുറുപ്പ് : കൃഷ്ണൻനായരുടെ ശവം അമ്പലമുറ്റത്ത് കിടക്കുന്നു.
വേലയുധൻ : അമ്പലമുറ്റത്തോ? എങ്കിൽ ഇവൻമാരുതന്നാ കൊന്നത്.

(കോപത്തോടെ അബുബേക്കറുടെ അടുത്തേക്ക് പാഞ്ഞ് അയാളെ പിടിച്ചുലച്ചുകൊണ്ട്) കൊല്ലുമോടാ, നിങ്ങള് ഞങ്ങടാളുകളെ കൊല്ലുമോടാ?

(മറ്റുള്ളവർ അവരെ പിടിച്ചു മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

അബുബേക്കറിൻെറ ശക്തമായ തള്ളലിൽ വേലായുധൻ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നു. വർദ്ധിച്ച രോഷത്തോടെ അയാൾ എണീക്കുന്നു.)
അബുബേക്കർ : കൊല്ലുമെടാ, വേണ്ടിവന്നാ നിന്നേം കൊല്ലും.
മുഹമ്മദ് : ഇക്കാ.
അബുബേക്കർ : കൊല്ലണമെടാ, ഇവനെയൊക്കെ. എന്നാലേ നമുക്കീ രാജ്യത്ത് ജീവിക്കാനൊക്കു.
സുരേഷ് : അരുത് അബുബേക്കർ മൊതലാളീ. അരുത്. കൊല ഒന്നിനും ഒരു പരിഹാരമല്ല.
(ഇതിനിടെ വേലായുധൻ അരയിൽ നിന്നും ഒരു കഠാര വലിച്ചൂരി അബുബേക്കറെ സമീപിച്ചുകഴിഞ്ഞു.)
വേലായുധൻ : കൊല്ലുമോടാ നീ?

(മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഭ്രമം കലർന്ന ശബ്ദങ്ങൾ. ആകെ ബഹളം. വേലയുധനെ പിടിച്ചുമാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നു രാമൻനായരും മറ്റും. അബുബേക്കറെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് മുഹമ്മദും സുരേഷും.

മറ്റുള്ളവരുടെ പിടിയിൽനിന്ന് കുതറി വേലയുധൻ മുന്നോട്ടാഞ്ഞു. അയാൾ അബുബേക്കറെ ലക്ഷ്യമാക്കി ആഞ്ഞു കുത്തി. എന്നാൽ ആ കുത്തേറ്റത് അബുബേക്കറെ പിടിച്ചുമാറ്റാൻ ശ്രമിച്ച സുരേഷിനാണ്. ആയുവാവ് പിടഞ്ഞു താഴെ വീണു. എല്ലാവരും നടുങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

(സാന്ദ്രമായ നിശ്ചലത.)

(നാടകത്തിൻെറ യഥാതഥാവതരണശൈലി ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്ത് ആധുനിക സങ്കേതങ്ങൾ, സംവിധായകൻെറ മനോധർമ്മമനുസരിച്ച് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ശൈലീകൃതമായ ഒരു രീതിയാണ് ഇനി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലരായി നിൽക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ, സുരേഷൊഴികെ, രണ്ടു ചെരികളായി തിരിയുന്നു. വീണുകിടക്കുന്ന സുരേഷിൻെറ രണ്ടു വശത്തുമായി നിൽക്കുന്നു. ആസുരമായ ഭാവത്തോടെ, ഭൂതാവിഷ്ടരാകുന്നതുപോലെ, ഓരോ സംഘവും മാറി മാറി സുരേഷിൻെറ ശരിരത്തിലേക്ക് നീട്ടിപ്പിടിച്ച കൈകളുമായി കുനിയുന്നു. എന്നിട് ഒരലർച്ച

യോടെ പിൻവാങ്ങുന്നു.

ഒരു സംഘത്തിന്റേ പിൻവാങ്ങലിന്റെ ശബ്ദം അത്യുച്ചത്തിലുള്ള 'ഓം' ആകാം. ഒരു സംഘത്തിന്റേത് - 'അല്ലാഹു അക്ബർ'. ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ട് കുനിയുന്നതും പിൻവാങ്ങുന്നതും മൂന്നാലുവട്ടമാകാം. എന്നിട് പോർക്കലി ബാധിച്ചതുപോലെ രണ്ടു സംഘവും തമ്മിലേറ്റുമുട്ടുന്നു. അവസാനം എല്ലാവരും മരിച്ചുവീഴുന്നതായി അഭിനയിക്കുന്നു.

അകലെനിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള വിളി -

"മോനേ.........."

കറുത്തതുണികൊണ്ട് കണ്ണുകൾ മുടികെട്ടിയ സ്ത്രീ കടന്നുവരുന്നു. "മോനേ" എന്ന് വീണ്ടും വിളിച്ചുകൊണ്ട്വീണുകിടക്കുന്നവർക്കിടയിലുടെ തപ്പിത്തടഞ്ഞ് നടക്കുന്നു.

ഒരു ശരീരത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ കാലുകൾ മുട്ടി. അവൾ താഴെയിരുന്നു. ആ ശിരസ്സടുത്ത് മടിയിൽ വെച്ചു. ദുഃഖത്തോടെ തലതാഴ്ത്തി.

നിശ്ചലത വീണ്ടും.

പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു കവിത
മക്കളെ കൈവിട്ടൊരമ്മ
മാറു പാൽ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഭ്രാന്തി
രാവിലച്ഛനെ കൊന്നുപോലാരോ
മക്കളെഒറ്റയായ് തെണ്ടുന്നപാത.

വീണുകിടക്കുന്നവർ ഒന്നിച്ച് സാവധാനം ഉണർന്നെണീക്കുകയാണ്.

ചത്തതും കൊന്നും നമ്മൾ.
നെഞ്ചുപൊട്ടികരഞ്ഞതും നമ്മൾ.
കൂര തീയിട്ടെരിച്ചതും നമ്മൾ.
ഉള്ളു പൊള്ളിത്തുറിച്ചതും നമ്മൾ.

അനുയോജ്യമായ അംഗ്യവിക്ഷേപങ്ങളോടെ, ചലനങ്ങളോടെ അവർ ഒരുവരിയായി രൂപംകൊള്ളുന്നു.

കത്തിപ്പിടിയ്ക്കുന്ന ചോര ഒക്കെ
നക്കിത്തുടയ്ക്കുന്ന പോര്.
നമ്മളീത്തീയണയ്ക്കണം വേഗം.
സ്നേഹഗംഗയായ് മാറണം മണ്ണിൽ.

ഈ വരികൾ പാടുന്നതിനിടയിൽ ഒരു സ്നേഹഗംഗാപ്രവാഹത്തിന്റെ പ്രതീതിയുളവാക്കിക്കൊണ്ട് നടീനടൻമാർ രംഗത്തുനിന്ന് നിഷ്ക്രമിക്കിന്നു.

അവസാനിക്കുന്നു.

ദരിദ്രനിർമ്മാർജ്ജനം - പടയണി

[സിദ്ധനെ ഗ്രൂപ്പ് ഉന്തിതള്ളി വിടുന്നു. ഗ്രൂപ്പ് പുറകെ ചെല്ലുന്നു]

സിദ്ധൻ:-സമൃദ്ധയായ ഭാരതം
മഹത്വമുള്ള ഭാരതം
സമത്വമുള്ള ഭാരതം
സഹിത്വമുള്ള ഭാരതം

[ഗ്രൂപ്പ് പാടി കളിക്കുന്നു - തെണ്ടികൾ ഓരോരുത്തരായി വരുന്നു]

A അടിപിടി കോലാഹലം - വെടിവെപ്പ് കൊടുങ്കാറ്റ് - രാജ്യം രാജ്യത്തോട് - ജാതി ജാതിയോട് - മതം മതത്തോട് - എന്തിന് ജനങ്ങൾ തമ്മിലടി.

B. നാടുചുറ്റി നഗരംചുറ്റി - കാടുചുറ്റി - വീടു ചുറ്റി - ഞാൻ ചുറ്റി നീ ചുറ്റി - ആകെ ചുറ്റി വന്ന ആളയ്യാ ഭിക്ഷ കൊട്

C. അപ്പനമ്മ വേണം - അമ്മക്ക് മക്കൾ വേണം - മക്കൾക്ക് ജീവിക്കണം ജീവിക്കാൻ പണം വേണം.

A പണി വേണം - പണം വേണം

B. പഠിപ്പു വേണം - പാർപ്പിടം വേണം

C. ഭരിക്കാൻ ആളുവേണം

(ABC) ഭണ്ഡാരം ഞങ്ങൾക്കും വേണം.

[പാടിക്കളിക്കുന്നു]

പടയോരണി പടയണി പടയണി
ഭാരത മക്കള് തമ്മിൽ
പലദേശം ചുറ്റി വരുന്നൊരു
പരവശരാണി ഞങ്ങൾ
തെയ് തെയ് തോം തെയ് തെയ് തെയ്തോം
(2 പ്രാവശ്യം)

ക്ഷയരോഗികൾ ലോകത്തിന്ന്
പകുതിയുമിവിടുള്ളവരാണേ
ജയഭേരി നമുക്ക് മുഴക്കാം
ഇതുപോലേതുണ്ടൊരു രാജ്യം
മന്തുണ്ട് മലേറിയ കുഷ്ഠം
ടൈഫോയ്ഡ് ഛർദ്ദ്യതിസാരം
ഇതിനുള്ള മരുന്നിവിടില്ലേ
ഇതു നോക്കാനാളിവിടില്ലേ

സിദ്ധൻ:-ക്ഷയരോഗം, മന്ത്, മലേറിയ, കുഷ്ഠം തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിന്ന് പൂർണ്ണമായി നിർമാർജനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഔഷധങ്ങൾ അമേരിക്ക തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇവിടേക്ക് ഇറക്കുമതി ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

[ഗ്രൂപ്പ് ആവർത്തിക്കുന്നു]

A കാർഷിക മേഖലകളാകെ തകർന്നിന്നിന്ത്യ
ദാരിദ്ര കെടുതിയിലടിഞ്ഞു കൂടി
ആരുമാരേയും നോക്കാതനുദിനം രാജ്യത്തിൻെറ
ഭാവിയെങ്ങോട്ടെന്നതുമറിഞ്ഞിടാതെ.

സിദ്ധൻ:-രാജ്യത്തിൻെറ ഗുരുതരമായ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികണക്കിലെടുത്ത് കാർഷിക മേഖലയിൽ നടപ്പാക്കിപ്പോന്ന എല്ലാ ഇളവുകളും നിർത്തലാക്കിയിരിക്കുന്നതായി നാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

[ഗ്രൂപ്പു ആവർത്തിക്കുന്നു]

B തെയ്യാര തെയ്യാര തെയ്യാര തെയ്തോം
തെയ്യാര തെയ്യാര തെയ്യാര തെയ്തോം
വ്യവസായശാലകളാകെ അടച്ചയ്യോ
പണിയാളരെങ്ങെങ്ങും തെണ്ടി നടക്കുന്നേ
ഗതികേടു കൊണ്ടാത്മഹത്യയെല്ലാടവും
ഗൗനിക്കേണ്ടെന്നോ ഭരണ കർത്താക്കളെ
തൊണ്ണൂറ് കോടിയെ ചുട്ട ചുടലയിൽ
തുള്ളട്ടെ വൈദേശി തുള്ളട്ടെ തുള്ളട്ടെ

സിദ്ധൻ:-ഇതൊന്നും ഇവിടെ പറയാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കില്ല. കുറ്റം മാത്രം പറയാൻ പഠിച്ച വഹ ഞാനൊന്ന് ചോദിക്കട്ടെ

യുദ്ധസാമഗ്രിയിറക്കുന്നില്ലേ
വർത്തകർക്കാടംബരത്തിനുള്ള
വസ്തുക്കളെല്ലാമിറക്കുന്നില്ലേ
കേബിൾ ടിവി മുതലായതെല്ലാം
കേടുകൂടാതെ തരുന്നില്ലേ
അഷ്ടിക്ക് വേണ്ട വകയെല്ലാം
പേക്കറ്റിലാക്കി തരുന്നില്ലേ
പോക്കറ്റിവരുടെ വീർങ്ങത്തങ്കിൽ
ആർക്കാടാചേതമീ കമ്മീഷൻ കാശിന്
നാക്കിട്ടടിക്കാതടങ്ങിക്കേ-

(ഗ്രൂപ്പ് പാടിക്കളിക്കുന്നു)

[തെണ്ടികളെ ഓടിക്കുന്നു. തെണ്ടികളിൽ ഓരാൾ പിന്നീട് കടന്നുവന്ന് പ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നു]

സുഹൃത്തുക്കളേ... സ്വതന്ത്ര ഭാരതത്തിൻെറ സന്തതികളായ നമ്മളാണ് ഇവിടെ ഭൂരിപക്ഷം. വർഷങ്ങൾ കഴിയും തോറും നമ്മളുടെ എണ്ണം പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കയുമാണ്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെയാളുകൾ അതറിയുന്നില്ല. തെണ്ടികൾ. ഇന്ത്യൻ പൗരൻ എന്ന ബഹുമതിയും വോട്ടവകാശവും നമ്മുടെ സർക്കാർ ഇപ്പോഴും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുതന്നെ എത്ര കാലത്തേക്ക് എന്ന് നമുക്ക് നിശ്ചയമില്ല. അത്രയും കാലം നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം.
ഈ രാജ്യത്ത് തൊഴിലാളി - മുതലാളി - ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ജാതിമത രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾക്കുമെല്ലാം സംഘടനയുണ്ട്. എന്നാൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്നവരും സ്വയം തൊഴിൽ കണ്ടെത്തിയവരുമായ നമുക്ക് നാളിതുവരെ ഒത്തുകൂടാനോ സംഘടിക്കാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത് നമ്മുടെ ഒരു ദൗർബല്യം തന്നെയാണ്. (ഷെയിം - നാണക്കേട്) അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ അഖില ഭാരത യാചക സംഘടന രൂപീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഇതിനാൽ അറിയിക്കുകയാണ്.
അഖില ഭാരത യാചക സംഘടന സിന്ദാബാദ്. അ.ഭാ.യാ.സ. സിന്ദാബാദ്. ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങളോരോരുത്തരും ഞങ്ങളോടൊപ്പം വരുന്നവരോ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ വരേണ്ടവരോ ആണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അഖില ഭാരത യാചക സംഘടനയിലേക്ക് നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അ.ഭാ.യാ.സ. സിന്ദാബാദ്. അഖില ഭാരത യാചക സംഘടനാ സിന്ദാബാദ്.

[ഗ്രൂപ്പ് ഇടയിൽ കയറി ബഹളം വെക്കുന്നു]

IMF, WB, GHAT, MN : - ബ്ലഡി ബ്ലാക്ക് ഡോഗ്സ്. അവറ്റകളെ അടക്കി നിർത്ത്

സിദ്ധൻ:-അവനത് ഭവിക്കേണമിന്നകാലം വരേണം

അവശത ഭവിക്കേണ മർത്ഥനാശം വരേണം

ഇതുവിധി വിധിച്ചതീപ്രാണികൾക്കൊക്കെയും

ഹിതമഹിതമെങ്കിലും ലംഘ്യമല്ലേതുമേ-

സിദ്ധൻ:-ഉണ്ണികളേ...

ഇനിയും എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്

A ഞങ്ങളുടെ ഏതാവശ്യവും നിറവേറ്റി തരുമോ?

എങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സ്വന്തം കാലിൽ നിർത്താനും ദാരിദ്ര്യം ഇല്ലാതാക്കി തരുവാനും നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ

സിദ്ധൻ:-ദാരിദ്ര്യനിർമ്മാർജ്ജനം. അതല്ലേ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം തന്നെ - ദരിദ്രനിർമ്മാർജ്ജനം. അതിനല്ലേ നാം എല്ലാ വാതിലുകളും തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനു വേണ്ടിയല്ലേ നമ്മുടെ ഗുരുഭൂത

ന്മാരായ ഐഎംഎഫൻ, ഗാട്ടൻ, വേൾഡ് ബാങ്കൻ ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകൻ എന്നിവരെയൊക്കെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

(ഗ്രൂപ്പിനോട്)

"ഗുരുഭൂതന്മാരെ ഉണ്ണികൾക്ക്
അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ നേരത്തെ
തീർത്തുകൊടുക്കാൻ"

(ഗ്രൂപ്പുകാരെ സമീപിക്കുന്നു)

മഹത്വമേറുന്നൊരു ഭാരതത്തിൽ
ദരിദ്ര നിർമ്മാർജ്ജനമാണു ലക്ഷ്യം

[യാചകരെ കൊല്ലുന്നു]

(ചാമുണ്ഡി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പാട്ട് - തണ്ഡവം)

അലറിയാർത്തുവരുന്നിതയ്യയ്യോ -
ദാരിദ്രരേഖക്കടിയിൽ നിന്നുടലാർന്ന ചാമുണ്ഡി
താണ്ഡവം ചെയ്ത് അഗതി ജനതകളടിമകൾക്കുള്ളിൽ
നീറിപുകഞ്ഞോരമർഷമൊരുമയി
ലിളകിയുളവായി
ചാമുണ്ഡിയായി
കുത്തകക്കാരുടെ കുടക്കീഴിൽ
വർത്തിച്ചിടുന്ന വ്യവസ്ഥകാൺകെ
വരുന്നു ചാമുണ്ഡി -
പടയണിക്കായി
കുരള കുടിലതയെന്ന ചെങ്കോലും
അധികാരമകുടവുമപകടത്തിൽ
വരുത്തുമുടയോരെ
ജനരോഷമാളീ... അലറിയാർത്തു
വരുന്നിതയ്യയ്യോ
ദാരിദ്ര്യരേഖക്കടിയിൽ നിന്നുടലാർന്ന ചാമുണ്ഡി

[താളം മുറുകുന്നു. സിദ്ധനെ പുറത്താക്കുന്നു]

പരിചമുട്ടുകളി

താതിന്ത തരികിട തികിത
ഭാരതമാതാവ് അമ്മ നമുക്കെല്ലാം
പ്രിയ സോദരരെ മത ജാതി
പറഞ്ഞടി കൂടണോ നമ്മൾ
തെയ് താരക തെയ് - തെയ്
ബുദ്ധൻ ക്രിസ്തു നബിയോ നാനാക്കോ
ശ്രീരാമൻ ജൈനൻ ഒപ്പം
തമ്മിലടിക്കാൻ പറയുന്നോ
രാഷ്ട്രീയ കാലുഷ്യത്താലയ്യോ
പൊരുതുന്നീ ഭാരത നാട്ടിലധോഗതി
വിതറുന്നൊരു കൂട്ടർ
തെയ് താരക തെയ് - തെയ് - -
കഷ്ടം കഷ്ടം ഭാഷയുടെ പേരിൽ
കലഹം മൂത്തെന്തിന്
വെട്ടും കുത്തും നമ്മൾ നടത്തുന്നു
തെയ് താരക തെയ് തെയ്
വിഘടനവാദികളയ്യയ്യോ കൂടി ഈ
ഭാരതമക്കടെ കുടലുകൾ നീളെ വലിച്ചു പറിക്കുന്നു
തെയ് താരക തെയ് തെയ്
താ തിന്ത തരികിട തികിത തെയ്
എത്രയോ തട്ടിൽ നമ്മൾ നില്പതീ മട്ടിൽ
പൊട്ടി വിടരുന്നു വൈരപ്പെട്ടു പൊരുതുന്നു
നിർത്തുവിൻ കലഹം
ഐക്യത നഷ്ടമാകാതെ
ഒത്തു മുന്നേറാം പുരോഗമനത്തിലേക്കൊന്നായി
തെയ് താരക തെയ് തെയ്
താ തിന്ത തരികിട തികിത തെയ്

തിമി തിന്തിമി തിന്തിമി തിന്തിമി
തെയ്യാരന്താരോ - (2 പ്രാവശ്യം)
വികസമീമട്ടിൽ എങ്ങനെ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കും
വിലയേറും ഭാരതനാടിൻ ഭാവിയതെന്താകും
പണി ചെയ്തുല്പാദനമേറെ വരുത്തണമല്ലായ്കിൽ
മമഭാരതനാട് വിദേശിയനായി വരും നാളെ
(തിമി - 1)
കടമെന്നൊരു കെണിയിൽ പെട്ടു കുടുങ്ങുകയല്ലേ നാം
ചില സുഖി മാൻമാർക്കാഡംബരമെന്ന ഭ്രമം കേറി
അരനൂറ്റാണ്ടായില്ലടിമ ചങ്ങല നീക്കീട്ട്
കനിവുറ്റ മഹാത്മജി മാതൃകയാണ് നമുക്കെല്ലാം
(താതിന്ത)

വിവിധ ചേരിയിൽ അമരും ഭാരത സഹജരെ ഒരുമിച്ച്
വരുവിൻ മുന്നേറാം
വികസനങ്ങൾക്ക് വിലങ്ങു നില്ക്കരുതൊട്ടും
മതവും ജാതിയും മനുഷ്യ നിർമ്മിതം
നമുക്കൊരമ്മയിതിന്ത്യ
പുരോഗതിക്കൊട്ടും തടസ്സം നില്ക്കരുതിവിടെ
കക്ഷി രാഷ്ട്രീയം
പണിയെടുക്കാതെ സുഖ സമൃദ്ധിയിൽ
കഴിയാനാശവെക്കാതെ
ഉണരുവിൻ നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ
നമ്മൾ അടിമയല്ലിവിടെയാരും
(മതവും)
(താതിന്ത തരികിട തികിത തെയ്)

*

സാക്ഷി

പൂവുകൾ വിരിയുന്നതിനും കൊഴിയുന്നതിനും
പാടം വിളയുന്നതിനും കൊയ്യുന്നതിനും
പുഴകൾ കവിയുന്നതിനും
കാലം മാറുന്നതിനും സാക്ഷി
ഈ ആകാശം...
ഈ നീലാകാശം.

ഈ നദീതട ഭൂവിൽ നിന്നു വിടർന്നു സംസ്കാരം
ഈ നദീതട ഭൂവിൽ നിന്നു പരന്നു വിജ്ഞാനം
ഈ മനോഹര ഭൂവിലേക്കു കുതിച്ചു വന്നെത്തി
കീഴടക്കാൻ കടലിനക്കരെ നിന്നു വൻശക്തി
പണ്ടു പടിഞ്ഞാറന്മാർ കാടുകളിൽ
നായാടി തേടിയലഞ്ഞു നടന്നൊരു കാലം
ഉണ്ടായിവിടെ വളർന്നൊരു സംസ്കൃതി
അമ്പേ തകർന്നു പടയിൽ.

പടയോട്ടം വൻകരയാകെ
കുടിയേറ്റം കോളനി വാഴ്ച
മുടി ചൂടിയ മന്നൻമാരുടെ
തുടലിട്ടു വലിക്കും വാഴ്ച
അതിമോഹം അധികാരത്തിൽ
അതിരില്ലാ വ്യാപന മോഹം
അതിനാലേ നടന്നു ലോക മഹായുദ്ധങ്ങൾ
പലകോടികൾ വെന്തു മരിച്ചൊരു
പടതീർന്നു മടങ്ങും നേരം

വിജയക്കൊടി പാറി
കോളനി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ
പടകൂട്ടി തമ്മിലിടഞ്ഞൊരു കുടിലതകൾ മരിച്ചില്ലാ
പലനാട് കടിച്ചു കുടഞ്ഞ വിഷപ്പല്ലുകൾ പോയില്ലാ

പലവഴികൾ നല്കിയ കടവും
കടമതിനാൽ കെട്ടിയ കെണിയും
ഒടുവിൽ പുതു കോളനി വാഴ്ച -
ക്കടി പാകിയവർ
അവർ നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ
അവർ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം
അവർ നമ്മുടെ എല്ലാമെല്ലാം
കവരാനെത്തുന്നു
അവർ നമ്മെ വീണ്ടും വന്നു
വിഴുങ്ങാനെത്തുന്നു
ചുടലകളും മറുതയുമിളകും
നടുപാതിര നേരം പോലെ
ശിഖരങ്ങൾ അനങ്ങുന്നു
ചുടുകാറ്റുകൾ വീശുന്നു
നിറയെ സ്വപ്നങ്ങളുമായി
പ്രതിരോധ ശരങ്ങളുമായി
കുതികൊള്ളുക കുതികുതി കൊള്ളുക
പുലരി വിളിക്കുന്നു
പടകൂട്ടാൻ കാലം നമ്മെ -
മാടി വിളിക്കുന്നു
സമരം... രണ്ടാം സമരം
ഇത് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ സമരം (3 പ്രാവശ്യം)

*

അവർ

അവർ നമ്മുടെ മുഖത്തു തുപ്പി
ആരാണവൻ
അതിന്നാരാണവർ
അവരെ നിങ്ങൾക്കറിയാം
അവരാരാണെന്നുമറിയാം
അവർ നമ്മുടെ മുഖത്തു തുപ്പുന്നു
കറുത്ത ഹൃദയം മൂടാനായൊരു
വെളുത്തയങ്കിയണിഞ്ഞ്
നിഴലിൻചോട്ടിൽ പമ്മികൂടുന്നവരെ
ഇവിടെ കാണാം
അവരിവിടെ കാണും

(അവരെ...
അവരുടെ കൈയിൽ കള്ള പൊന്നുണ്ടേ...
ഉണ്ടേ... ഉണ്ടേ... കള്ളപ്പൊന്നുണ്ടേ...
അവരുടെ കൈയിൽ കൊള്ളപ്പണമുണ്ടേ...
ഉണ്ടേ... ഉണ്ടേ... കൊള്ളപ്പണമുണ്ടേ...
അവരുടെ കൈയിൽ കള്ളപ്പൊന്നുണ്ട-
വരുടെ കൈയിൽ കൊള്ളപ്പണമുണ്ടതിനു
മാന്യത നൽകാൻ കൊട്ടിയ വിളമ്പരം കേട്ടോ
അവരെ നിങ്ങൾക്കറിയാം
അവർ ആരാണെന്നുമറിയാം
നീതിപീഠം തോട്ടിലെറിഞ്ഞവർ
നീതി നടത്തും പോലും
നീതിപീഠം തോട്ടിലെറിഞ്ഞവർ
നീതി നടത്തും പോലും
നാം കുടിക്കും നീരിലെങ്ങും
പതുങ്ങി വാഴുമീയട്ടകളെ
നമ്മുടെ സിരകളിൽ കടിച്ചു
രുധിരം കുടിച്ചു വീർത്തട്ടകളേ
നട്ടെല്ലു തീരെയില്ലെങ്കിലും
തലയനക്കീടും പോത്തട്ടകളേ
പറിച്ചെടുക്കൂ... ചതച്ചരക്കൂ... തുടച്ചു മാറ്റൂ-
അലകടലും ചുഴലിക്കാറ്റും-
തലകൊയ്യാനലറി വിളിപ്പൂ
ഗിരിശിഖരം തീ തുപ്പുന്നു
ഇടി വാളുകൾ ആർത്തലറുന്നു
കരിമുകിലുകൾ തീമഴപെയ്യാൻ
ഉയരങ്ങളിൽ ഒത്തൊരുമിപ്പൂ
കട്ടപിടിച്ചു തടിച്ചു വരുന്നോരുഗ്ര തമസ്സിന്ന-
സ്ഥി തകർക്കാന
ഗ്നി കൊളുത്തു...
അഗ്നി കൊളുത്തു ഞരമ്പിന്നിതളിൽ
ഒത്തു തെളിപ്പൂ ഹൃത്തിൻ വൈദ്യുതി
അത്തീയമ്പുകൾ ആഞ്ഞാഞ്ഞെയ് തീ-
ട്ടിക്കൂരിരുളിൻ മൗലി പിളർക്കൂ
പൊട്ടി വരട്ടെ പുത്തൻ കതിരുകൾ
ഇത്തിരി വെട്ടം കിട്ടട്ടേ-
ഇവിടിത്തിരി വെട്ടം കിട്ടട്ടേ... - 3